॥५३॥५४॥५५॥५६॥५७॥५८॥५९॥६०॥६१॥६२॥ शरीरमिति विधिपूर्वकं आत्मश्राद्धादिकं कृत्वा अनाशके अनाशनव्रते कृते सति बुद्धिपूर्वकं अत्रैव शरीरमुत्सृजेत् तीव्ररोगाद्यनभिभूतस्याप्येतन्मरणं विधीयते अध्रुवमिति वाक्यशेषात् तदपि वेदांतगस्य ज्ञाततत्त्वस्य शरीरधारणे प्रयोजनमपश्यत एव इतरेषां त्विह मरणं रोगादिमहानिमित्ते सत्येव महापातकप्रायश्चित्तार्थं वा उचितं नान्यथेति व्याख्यातं प्रागे

वैवस्वतस्य सदनं न सगच्छेत्कदाचन ॥ यस्य कन्याह्रदे वासो देवलोकं सगच्छति ॥५३॥ प्रभासे त्वेकरात्रेण अमावास्यां समाहितः ॥ सिध्यते तु महाबाहो यो नरो जायते मरः ॥५४॥ उज्जानक उपस्पृश्य आर्ष्टिषेणस्य चाश्रमे ॥ पिंगायाश्चाश्रमे स्नात्वा सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥५५॥ कुल्यायां समुपस्पृश्य जप्त्वा चैवाघमर्षणं ॥ अश्वमेधमवाप्नोति त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥५६॥ पिंडारक उपस्पृश्य एकरात्रोषितो नरः ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति प्रभातां शरीं शुचिः ॥५७॥ तथा ब्रह्मसरोगत्वा धर्मारण्योपशोभितं ॥ पुंडरीकमवाप्नोति उपस्पृश्य नरः शुचिः ॥५८॥ मैनाके पर्वते स्नात्वा तथा संध्यामुपास्य च ॥ कामं जित्वा च वै मासं सर्वयज्ञफलं लभेत् ॥५९॥ कालोदकं नंदिकुंडं तथा चोत्तरमानसं ॥ अभ्येत्य योजनशतात्भ्रूणहा विप्रमुच्यते ॥६०॥ नंदीश्वरस्य मूर्त्तिं तु दृष्ट्वा मुच्येत किल्बिषैः ॥ स्वर्गमार्गे नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं सगच्छति ॥६१॥ विख्यातो हिमवान्पुण्यः शंकरः श्वशुरो गिरिः ॥ आकरः सर्वरत्नानां सिद्धचारणसेवितः ॥६२॥ शरीरमुत्सृजेत्तत्र विधिपूर्वमनाशके ॥ अध्रुवं जीवितं ज्ञात्वा यो वै वेदांतगो द्विजः ॥६३॥ अभ्यर्च्य देवतस्तत्र नमस्कृत्य मुनींस्तथा ॥ ततः सिद्धो दिवं गच्छेद्ब्रह्मलोकं सनातनं ॥६४॥ कामं क्रोधं च लोभं च यो जित्वा तीर्थमावसेत् ॥ न तेन किंचिन्न प्राप्तं तीर्थाभिगमनाद्भवेत् ॥६५॥ यान्यगम्यानि तीर्थानि दुर्गाणि विषमाणि च ॥ मनसा तानि गम्यानि सर्वतीर्थसमीक्षया ॥६६॥ इदं मेध्यमिदं पुण्यमिदं स्वर्ग्यमनुत्तमं ॥ इदं रहस्यं वेदानामाप्लाव्यं पावनं तथा ॥६७॥ इदं दद्याद्द्विजातीनां साधोरात्महितस्य च ॥ सुहृदां च जपेत्कर्णे शिष्यस्यानुगतस्य च ॥६८॥ दत्तवान्गौतमस्यैतदंगिरा वै महातपाः ॥ अंगिराः समनुज्ञातः काश्यपेन च धीमता ॥६९॥ महर्षीणामिदं जप्यं पावनानां तथोत्तमं जपंश्चाभ्युत्थितः शश्वन्निर्मलः स्वर्गमाप्नुयात् ॥७०॥ इदं यश्चापि शृणुयाद्रहस्यं त्वंगिरोमतं ॥ उत्तमे च कुले जन्म लभेज्जातीश्च संस्मरेत् ॥७१॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि आनुशास० दानधर्मे आंगिरसतीर्थयात्रायां पंचविंशोऽध्यायः ॥२५॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥

व वनपर्वणि ॥६३॥६४॥६५॥६६॥ इदं तीर्थसेवनं मेध्यं यज्ञफलप्रदं पुण्यं पापघ्नं अतएव स्वर्ग्यं आप्लाव्यं आप्लवः स्नानमित्यर्थः आभाष्यमिति पाठे रहस्यत्वादवाच्यं स्वार्थे ष्यञ् ॥६७॥६८॥ समनुज्ञातः प्रार्थितः काश्यपेन एतद्विज्ञातुकामेनेति शेषः ॥६९॥७०॥७१॥ ॥इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥२५॥ ॥छ॥ ॥छ॥ ॥छ॥

Digitized by Google